

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קפ"ב ע"ב

פרשת ואתה תצוה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֲחֵלְךָ בְּאִפּוֹ. כִּי בְמָה נִחְשָׁב הוּא. כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת אֶתְחַשֵּׁיב הֵהוּא בַּר נֶשׁ.

תרגום לעברית

וְאִם הָאָדָם הֵהוּא לֹא שָׁמַר לָהּ וְהוּא עָקַר הַקְדָּשָׁה הַזֶּה הַעֲלִינָה מִמְּקוֹמָהּ לְשֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ
הַצֵּד הָאֲחֵר - וְדַאי זֶהוּ אָדָם שְׁמוּרָד בְּרָבוֹ, וְאֶסוּר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וּלְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְזֶהוּ
(אִיּוֹב יח) טֵרֶף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ. הוּא טוֹרֵף וְעוֹקֵר נִפְשׁוֹ בְּסִבַּת רָגִזוֹ, וּמוֹשִׁיב בְּתוֹכָהּ אֶל זֶר.
וְעַל זֶה כָּתוּב חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, שֶׁהַנִּשְׁמָה הַקְדוּשָׁה הֵיא טוֹרֵף
אוֹתָהּ וּמְטִימָא אוֹתָהּ מִשּׁוּם אִפּוֹ. אֲשֶׁר נִשְׁמָה הַחֲלִיף בְּאִפּוֹ. כִּי בְמָה נִחְשָׁב הוּא - עֲבוּדָה
זָרָה נִחְשָׁב אוֹתוֹ בֶּן אָדָם.

טקסט הזוהר

וּמֵאֵן דְּאֶתְחַבֵּר עִמִּיהּ, וּמֵאֵן דְּאֶשְׁתַּעֲי (ס"א מִשְׁתַּתֵּר) בְּהִדְיָה, כְּמֵאֵן דְּאֶתְחַבֵּר בְּכוֹכָבִים
וּמִזְלֹת מַמָּשׁ. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּכוֹכָבִים וּמִזְלֹת מַמָּשׁ שְׂאִרֵי בְּגוּיָהּ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא
דְּעָקַר קְדוּשָׁה עֲלָאָה מֵאֲתָרֶיהּ, וְשְׂאִרֵי בְּאֲתָרֶיהּ כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת אֶל זֶר. מַה אֶל זֶר כְּתִיב
בֵּיהּ (וִיקְרָא יט) אֶל תִּפְנּוּ אֶל הָאֱלִילִים, כְּגוֹנוֹנָא דָּא, אָסִיר לְאִסְתַּכְלָא בְּאִנְפוּי.

ומי שמתחבר עמו ומי שמדבר עמו, כמי שמתחבר בכוכים ומזלות ממש. מה הטעם? משום שכוכים ומזלות ממש שורים בתוכו. ולא עוד, אלא שעוקר קדשה עליונה במקומה, ומשכין במקומה עבודה זרה אל זר. מה אל זר כתוב בו (ויקרא יט) אל תפנו אל האלילים - כדגמת זה אסור להסתכל בפניו.

טקסט הזוהר

ואי תימא הא רוגזא דרבנן. רוגזא דרבנן טב איהו לכל סטריין, דהא תנינן דאורייתא אשא איהי, ואורייתא קא מרתחא ליה, דכתיב, (ירמיה כג) הלא כה דברי פאש נאם יי'. רוגזא דרבנן במלי דאורייתא. רוגזא דרבנן למיהב יקרא לאורייתא, וכלא לפולחנא דקודשא בריה הוא הוי, לכה נאמר (דברים ד) כי יי' אלהיה אש אוכלה הוא אל קנא.

תרגום לעברית

ואם תאמר, הרי רגז של חכמים - רגז של החכמים טוב הוא לכל הצדדים, שהרי למדנו שהתורה היא אש, והתורה היא מרתיחה אותו, שכתוב (ירמיה כג) הלא כה דברי פאש נאם ה'. רגז של חכמים בדברי תורה. רגז של חכמים לתת כבוד לתורה, והכל לעבודת הקדוש ברוך הוא הוא ה'ה, לכה נאמר (דברים ד) כי ה' אלהיה אש אוכלה הוא אל קנא.

טקסט הזוהר

אבל אי במלין אחרנין, לאו פולחנא דקודשא בריה הוא האי, בגין דבכל חטאים דקא עביד בר נש, לאו איהו כוכבים ומזלות ממש כהאי, ואסיר לקרבא בהדיה דהאי. ואי תימא הא לשעתא הוה, דעבר והדר אהדר. לאו הכי, דכיון דאעקר קדושא דנפשיה מניה ומאתריה, וההוא אל זר, מקפח ההוא אתר, אתתקף ביה, ולא שביק ליה. בר כד

אֶתְדַכִּי בַּר נָשׁ מִכָּל וְכָל, וְעָקַר לִיָּה לְעֵלְמִין, וּלְכַתֵּר אֲשֶׁתִּדֵּל לְאֶתְקַדְשָׁא וּלְאַמְשָׁכָא
קְדוּשָׁה עָלֶיהָ. כְּדִין וּלְוָאֵי דְאֶתְקַדְשָׁא. אָמַר לִיָּה רַבִּי יוֹסִי, אֶתְקַדְשׁ מִמֶּשׁ. (ס"א אַמְרֵי
וְהָא אֶתְדַחֵי וְאֶתְקַדְשׁ)

תרגום לעברית

אָבֵל אִם בְּדַבָּרִים אַחֲרִים, לֹא עֲבֹדֶת הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא זֶה, לְפִי שֶׁבְּכָל הַחֲטָאִים שֶׁעוֹשֶׂה
הָאָדָם, הִיא לֹא עֲבֹדָה זָרָה מִמֶּשׁ כִּמוֹ זֶה, וְאִסּוּר לְהִתְקַרֵּב בְּקִרְבָּתוֹ שֶׁל זֶה. וְאִם תֹּאמַר,
זֶה לְפִי שֶׁעָשָׂה הָיָה, שֶׁעָבַר וְאַחֵר כָּךְ חֲזָר - לֹא כֵּךְ. שֶׁכִּינּוֹן שֶׁעָקַר הַקְדְּשָׁה שֶׁל נַפְשׁוֹ מִמָּנוּ
וּמִמְקוֹמוֹ, וְאוֹתוֹ אֵל זֶר מִקִּפְחַת הַמָּקוֹם הַהוּא, מִתְחַזֵּק בּוֹ וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ, חוּץ מִכְּאֲשֶׁר
נִטְהַר הָאָדָם מִכָּל וְכָל וְעוֹקַר אוֹתוֹ לְעוֹלָמִים, וְאַחֵר כָּךְ מִשְׁתַּדֵּל לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהַמְשִׁיךְ
קְדוּשָׁה עָלָיו, וְאִזּוֹ הַלְוָאֵי וְיִתְקַדְשׁ. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, מִתְקַדְשׁ מִמֶּשׁ. (לְמָה, ' וְהָרִי נִדְחָה
וְהִתְקַדְשׁ).

טקסט הזוהר

אָמַר לִיָּה תָא חַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ עָקַר קְדוּשָׁה דְנַפְשִׁיהּ, וְשָׂרִיא בְּאַתְרֵיהּ הַהוּא אֵל זֶר
דְּאֶקְרִי טַמָּא, אֲסִתְאַב בַּר נָשׁ, וְסָאִיב לְמֵאן דְּקָרִיב בְּהִדְיָה, וְהִיא קְדוּשָׁה עֲקֶרֶת מְנִיָּה,
וְכִינּוֹן דְּעֶקֶרֶת מְנִיָּה זְמָנָא חֲדָא, כְּמָה דִּי־עָבִיד בַּר נָשׁ עוֹד, לֹא תִיתּוּב לְאַתְרָהּ.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, בָּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲתָא שֶׁהוּא עוֹקַר קְדוּשָׁה שֶׁל נַפְשׁוֹ, וְשׁוֹכֵן בְּמִקְוָמוֹ הָאֵל זֶר הַהוּא
שֶׁנִּקְרָא טַמָּא, נִטְמָא הָאָדָם וּמִטְמָא לְמִי שֶׁקָּרַב עִמּוֹ, וְהַקְדְּשָׁה הִיא בּוֹרַחַת מִמָּנוּ. וְכִינּוֹן
שֶׁבּוֹרַחַת מִמָּנוּ פַּעַם אַחַת, כָּל מֶה שֶׁיַּעֲשֶׂה הָאָדָם עוֹד, לֹא תִשׁוּב לְמִקְוָמָהּ.

אמר ליה אי הכי, כמה מסאבין אינון דמתדכאן. אמר ליה שאני מסאבו אחרא, דלא יכיל למעפד יתיר. אבל דא שניא מכלא, דכל גופא סאיב מגו ומפר, ונפשא, וכלא מסאיב. ושאר מסאבו דעלמא, לאו איהו אלא גופא לבר בלחודי, ובגין כך כתיב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו, דאחלה קדושה דמאריה בגין אפו, דדא איהו מסאבו דמסאיב כלא. כי במה נחשב הוא. כמה כוכבים ומזלות ודאי נחשב איהו.

תרגום לעברית

אמר לו, אם כן, כמה טמאים יש שמטהרים? אמר לו, שונה טמאה אחרת שלא יכולה לעשות יותר. אבל זה משנה מכלם, שכל גופו נטמא מבפנים ומבחוץ, ונפשו וכלו נטמא. ושאר טמאות שבעולם לא נטמא אלא גופו מבחוץ בלבד, ולכן כתוב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו, שמחליף קדשת רבו משום אפו, שזוהי טמאה שמטמאה הכל. כי במה נחשב הוא - כמה של עבודה זרה ודאי נחשב הוא.

טקסט הזוהר

תא חזי, האי איהו רוגזא דאיהו כוכבים ומזלות, סטרא אחרא, כמה דאמרן, דבעי בר נש לאסתמרא מניה ולאתפרשא מעלוי, ועל דא כתיב (שמות לה) אלהי מסכה לא תעשה לה. לה: בגין לאבאשא גרמה. וכתיב בתריה את חג המצות תשמר. תשמר: דא סטרא דקדושה, דבעי בר נש לנטרא ליה, ולא יחלה ליה בגין סטרא אחרא. ואי יחלה ליה הא איהו מסאיב, וסאיב לכל מאן דקריב בהדיה.

תרגום לעברית

בא וראה, זהו רגז של עבודה זרה, הצד האחר, כמו שאמרנו, שרוצה האדם להשמר ממנו ולהפרד מעליו, ועל זה כתוב (שמות לד) אלהי מסכה לא תעשה לה. לה - כדי להרע לה. וכתוב אחריו, את חג המצות תשמר. תשמר - זה צד הקדושה שצריך האדם

לשמר אותו ולא יחליף אותו בגלל הצד האחר. ואם יחליף אותו, הרי הוא טמא, ומטמא לכל מי שמתקרב אליו.

טקסט הזהר

את חג המצות תשמר, האי איהו אתר דאקרי שמור. ובגין כך כתיב, את חג המצות תשמר שבועת ימים תאכל מצות כאשר צויתיה. שבועת ימים אליו, לאו אינון כשבועת הימים דסכות, דאינון עלאין ואלין תתאין. ועל דא, באינון הלל גמור, ובהני לאו הלל גמור, ועל דאינון לתתא, שבועת ימים תאכל מצות. מצת כתיב חסר בלא ו', דעד לא שראן אינון יומין עלאין, רזא דו'.

תרגום לעברית

את חג המצות תשמר - זהו מקום שנקרא שמור. ומפני כן כתוב את חג המצות תשמר, שבועת ימים תאכל מצות כאשר צויתיה. שבועת ימים אלו אינם כשבועת הימים של סכות, שהם עליונים, ואלו תחתונים. ועל זה, באלו הלל גמור, ובאלו אין הלל גמור, ועל שהם למטה - שבועת ימים תאכל מצות. מצת כתוב חסר בלי אות ו', שטרם שורים אלו הימים העליונים, סוד אות ו'.

טקסט הזהר

ואי תימא, כיון דהאי רזא דחג המצות אתקדש, אמאי נחתא, דהא תנינן מעלין בקדש ולא מורידין, אמאי נחתא לתתא באינון יומין תתאין.

תרגום לעברית

ואם תאמר, כיון שסוד זה של חג המצות התקדש, מדוע יורד? שהרי למדנו, מעלים בקדש ולא מורידים. ומדוע יורדת למטה באלו הימים התחתונים?

תָּא חַזִי, כְּתִיב (ויקרא טז) וְכָפַר בְּעֶדּוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְגו', מֵאֵן דִּיכֹפֵר, אֲצִטְרִיךְ (נ"א לכפרא) עָלֶיהָ בְּקִדְמִיתָא, וּבִתְרָא עַל בֵּיתֶיהָ. כְּגֻוּנָא דָּא, הָאֵי דִרְגָא, שְׂאֵרֵי לְאִתְקֻדָּשָׁא וּלְנִפְקָא בְּקִדּוּשָׁה, לְכַפְּרָא עָלֶיהָ, וְכִיּוֹן דְּאִיהוּ אִתְקֻדָּשׁ, בְּעֵי לְכַפְּרָא עַל בֵּיתֶיהָ, וּלְקֻדָּשָׁא לֹוֹן, וְעַל דָּא נִחְתָּא לְתַתָּא לְקֻדָּשָׁא בֵּיתֶיהָ. וּבְמָה מְקֻדָּשׁ לֹוֹן, בְּיִשְׂרָאֵל דְּלִתְתָּא. בְּחוּשְׁכְּנָא דְּעוֹמֵר וְכִיּוֹן דְּאֵלִין מִתְקֻדָּשָׁאן, בְּעִינֵן לְסֻלָּקָא לָהּ לְעִילָא, דְּהָא כֹּד בֵּיתָא דְּמִטְרוּנִיתָא אִתְקֻדָּשֶׁת, כְּדִין סֻלָּקָתָא לְעִילָא, לְאִתְקֻשְׁרָא בְּאִינוֹן יוֹמִין עֲלָאִין

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (ויקרא טז) וְכָפַר בְּעֶדּוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְגו'. מִי שִׁיכְפֹּר צָרִיךְ (לכפר) עַל עֲצָמוֹ תַּחֲלָה, וְאַחֲרַיִם כֶּה עַל בֵּיתוֹ. כְּדִגְמָתָא זֶה, מִדְּרָגָה זוֹ מִתְחִילָה לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְצִאת בְּקֻדְשָׁה לְכַפֵּר עָלָיו, וְכִיּוֹן שֶׁהוּא הִתְקַדָּשׁ, צָרִיךְ לְכַפֵּר עַל בֵּיתוֹ וּלְקֻדָּשׁ אוֹתָם, וְעַל זֶה יוֹרֵד לְמַטָּה לְקֻדָּשׁ בֵּיתוֹ. וּבְמָה מְקֻדָּשׁ לָהֶם? בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֵמָטָה, בְּחֻשְׁבּוֹן הָעֶמֶר. וְכִיּוֹן שְׂאֵלוֹ מִתְקַדָּשִׁים, צָרִיכִים לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ לְמַעְלָה. שְׂהֲרֵי כֹאֲשֶׁר בֵּית הַמִּלְכָּה מִתְקַדָּשׁ, אֲזֵי עוֹלָה לְמַעְלָה, לְהִתְקַשֵּׁר בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הָעֲלִיּוֹנִים לְמַעְלָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.